

Ogólnopolska Giełda Koni Hodowlanych

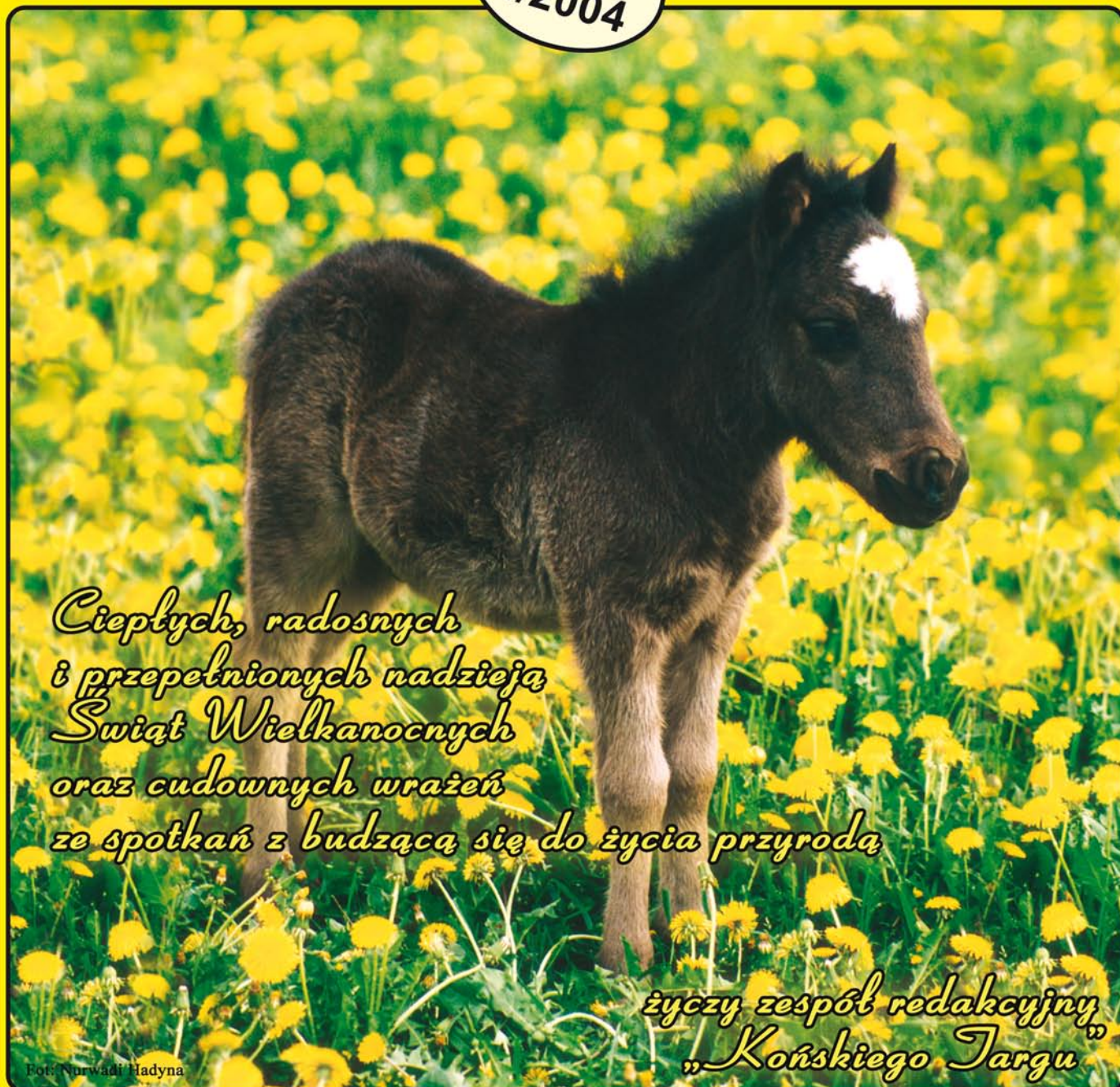
Koński Targ

HORSE MARKET IL MERCATO DEL CAVALLO PFERDEMARKT

Nr
4/2004

ISSN 1428-0620

INDEX 33927X

*Ciepłych, radosnych
i przepelnionych nadzieją
Świąt Wielkanocnych
oraz cudownych wrażeń
ze spotkań z budzącą się do życia przyrodą*

*życzy zespół redakcyjny
„Końskiego Targu”*

Foto: Nurwadi Hadyna

Kwiecień/2004 r.

cena 10,90 zł
w tym 7% VAT

Spis treści:

Aktualności	str. 5
Poradnik weterynaryjny	
W oczekiwaniu na źrebaka	str. 8
Poradnik hodowlany	
Właściwości organizmu...	str. 11
Kwalifikacja ogierów młp	str. 14
Jak prawidłowo karmić konie?	str. 16
Końskie Rasy	
Konie śląskie - cz. 3	str. 18
Sport, turystyka, rekreacja	
Marzanna zamiast Mikołaja	str. 22
Po co dyscyplinie rajdów MMK?	str. 24
Wyjazd na zawody w DRK	str. 26
Sposoby monitorowania... - cz. 2	str. 28
Gloria Victis?	str. 29
Chwała Zwycięzcom	str. 29
Uszkodzenia mięśni u koni - cz. 2	str. 30
Koń Arabski w Polsce	str. 32
Ogłoszenia i reklamy	str. 35
Cennik ogłoszeń	str. 106

Oferty do numeru 5/2004
przyjmujemy do dnia
16.04.2004 r.

ADRES DO KORESPONDENCJI:

„Koński Targ”, ul. Pabianicka 152/154, 93-410 Łódź
tel. (042) 645 85 28, fax 645 85 04
Dział ogłoszeń: ogloszenia@konski-targ.pl
Dział reklamy: redakcja@konski-targ.pl
www.konski-targ.pl

NR KONTA: Bank Zachodni WBK o/Łódź
77 1090 2705 0000 0001 0177 0186

REDAKTOR NACZELNA: Mariola Szpakowska
Z-CA RED. NACZELNEJ: Marta Szpakowska
SEKRETARZ REDAKCJI: Anna Pawlak
SKAD: Szymon Urbanowicz
WYDAWCA: Wydawnictwo „Koński Targ”
93-410 Łódź, ul. Pabianicka 152/154

DRUK: Drukarnia LCL Sp. z o.o.

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE

Redakcja nie odpowiada za
treść ogłoszeń

Numer zamknięto 19.03.2004 r.

Listy do redakcji

dot. „Problem kontynuacji rodów męskich w hodowli koni czystej krwi arabskiej w Polsce” - Koński Targ 3/2004

Michałów, 18.03.2004r.

(...)¹

W ostatnim numerze 3/2004, w artykule dra inż. Krzysztofa Pudyszaka o kontynuacji rodów męskich w hodowli koni czystej krwi arabskiej została zamieszczona nieprawidłowa informacja dotycząca stanówki ogierami ze stadnin: Michałów, Janów i Białka.

Na przestrzeni paru ostatnich lat bardzo rozwinął się rynek nasienia świeżego schłodzonego, które jest sprzedawane przez ww. stadniny podczas sezonu hodowcom prywatnym na bardzo szeroką skalę. Rocznie dzięki tej metodzie zostaje pokrytych około 250 do 300 klaczy arabskich najlepszymi ogierami kategorii specjalnej, pierwszej i drugiej na terenie całej Polski (nie licząc klaczy pokrytych przez dzierżawione ogiery).

Na przykładzie Michałowa podaję krótkie zestawienie:

W sezonie 2002 ogiery kat. specjalnej i I pokryły 55% klaczy, a ogiery kat. II 45% klaczy, analogicznie w sezonie 2003 było jeszcze większe zainteresowanie, bo aż 72% i 28%.

Jak wynika z tego zestawienia hodowcy prywatni mają szeroki dostęp do ogierów z „najwyższej półki” i chętnie z tego korzystają (co widać na championatach w klasach młodzieżowych).

Na dzierżawy przeznaczamy ogiery II i III kat., które w ostatnich dwóch latach pokryły 77 klaczy – hodowca sam wybiera drogę, która wydaje się najbardziej ekonomiczna dla niego.

(...)

Jerzy Białobok

Olsztyn, 2004-03-19

W odpowiedzi na list Pana Jerzego Białoboka, pragnę wyjaśnić, że „nieprawidłowe informacje dotyczące stanówki ogierami ze stadnin w Michałowie, Janowie i Białce” mam z oficjalnych stron internetowych w/w stadnin. Informacje te są faktycznie nieprawdziwe, gdyż wymienione tam, jako „oferowane do stanówek w sezonie 2004” i stacjonujące w Michałowie ogiery: Emrod (najlepszy syn Emigranta), Esculap (jedyne w Polsce syn ogiera Primo), Piber (jeden z niewielu synów Pamira) i Złocień (najlepszy w Polsce syn Laheeba) nie są przeznaczone do stanowienia klaczy hodowców prywatnych. Na miejscu oferowane są natomiast: Eldon (jeden z najlepszych przedstawicieli rodu Ilderima), Emigrant (najlepszy obecnie przedstawiciel rodu Saklawi), Grafik (jeden z najlepszych synów Eukaliptusa), Wiliam (wybitny ogier wyścigowy, zwycięzca Derby) oraz Wachlarz (najlepszy obecnie przedstawiciel rodu Krzyżyka).

Z poważaniem
Krzysztof Pudyszak

¹ Zamieszczono fragmenty listu, znak przypisany od redakcji.

Konie śląskie - cz. 3

Historia powstania rasy

Janusz Lawin

Zdjęcia udostępniono dzięki uprzejmości wydawnictwa Sachsens Pferde

Wspaniale rozwijającą się hodowlę koni oldenburskich zahamowała II wojna światowa, zmalała drastycznie liczba urodzonych źrebiąt. Mimo to zasady hodowli pozostały niezmienione. Ta sytuacja utrzymywała się także długie lata po wojnie. Wśród regionów, gdzie hodowla koni oldenburskich natrafiła na korzystne warunki środowiskowe i prowadzona była na wysokim poziomie, na czoło wysunęły się Saxonia i Turyngia.

Wielki wpływ na rozwój tej hodowli miało stado ogierów Moritzburg k. Drezna założone w 1828 r. Dla moritzburskich hodowców oldenburgi były wzorem i przez dziesięciolecia starali się oni, aby ich konie regionalne były takie same. Na początku lat 50 ilość klaczy w Saksonii wynosiła 5086, ogierów – 104. Jeśli zaś chodzi o Turyngię, gdzie przeważały gospodarstwa średniej wielkości, to klaczy było w tym czasie 2859, a ogierów 80.

W roku 1957 rozpoczęło pracę nowe stado ogierów w Turyngii w miejscowości Stotternheim, które administracyjnie podlegało pod stado w Moritzburgu. Bazą tej hodowli koni był koń oldeburski i wschodniofryzyski, a wyhodowany typ nazwano koniem ciężkim gorącokrwistym. Wkrótce uzyskał miano rasy. Księgi stadne prowadzone były w tym czasie w Dreźnie i Weimarze, które to miasta były siedzibami władz związków regionalnych hodowli koni. Ostatni zakup ogierów z Oldenburgii miał miejsce w roku 1965.

Hodowla oldenburska z tamtego okresu, to konie zupełnie odmienne od tych hodowanych przed rokiem 1950. Rozwój mechanizacji rolnictwa i transportu doprowadził do zmiany kierunku hodowlanego w Oldenburgii i prze-

kształcenia tamtejszego konia w nowoczesnego konia wierzchowego. Osiągnięto to dzięki użyciu w hodowli ogierów innych ras, takich jak: pełna krew angielska, hanowerska, anglonormandzka, angloarabska i trakeńska.

Dzięki wielkiej różnorodności genetycznej, hodowla ta bardzo szybko dołączyła do innych hodujących konie sportowe do dużego wyczynu. W początkowym okresie przekształcania bardzo dużą rolę odegrały ogiery pełnej krwi angielskiej, które jeszcze w roku 1972 stanowiły 36% wszystkich ogierów kryjących w Oldenburgii. W latach następnych najwięcej klaczy kryły ogiery hanowerskie. Konie pełnej krwi angielskiej były często założycielami wielkich rodów męskich. Jeżeli chodzi o stare konie oldenburskie, to takim ogierem był folblut **Lupus**, syn zwycięzcy niemieckiego Derby, ogiera Herold. W latach 1935-1937 doprowadzono do niego 28 wybranych klaczy. W Saksonii ród ten jest do dzisiaj utrzymywany poprzez wyhodowanego tam ogiera **Lord** urodzonego w 1947 roku. Decydując się na zakup 3 ogierów z Oldenburgii w roku 1965, ówczesne władze hodowli koni przy Ministerstwie Rolnictwa NRD dostrzegły istniejące już niebezpieczeństwo zawiązującej się bazy genetycznej.

Dokonując wyboru ogierów, brano pod uwagę fakt posiadania w ich rodowodach dużego procentu pełnej krwi angielskiej. Tymi ogierami sprowadzonymi do Moritzburga były: kary **Cabinett** – syn anglonormandzkiego ogiera **Condor**, po ogierze pełnej krwi angielskiej **Foudroyant II**, kary **Eros** po **Elegant**. W rodowodzie jego matki występował wspomniany wyżej ogier

Foudoyant II, skarogniady ogier **Ventus** po Velten xx-**Ticino** xx. Te trzy ogiery były założycielami mocnych rodów męskich i ich przedstawiciele są w hodowli turyńskiej i saksońskiej obecni do dzisiaj.

W latach 70-tych zmniejszyło się też zapotrzebowanie na konia rasy ciężka gorącokrwista. Większym zainteresowaniem cieszyły się lżejsze konie tej rasy, które użytkowane były jako zaprzęgowe oraz wierzchowe. W związku z tym do hodowli skierowano w 1973 roku 15 ogierów pełnej krwi angielskiej.

Podobnie jak w innych krajach socjalistycznych, również w NRD, gospodarka zarządzana była centralnie, co dotyczyło również hodowli koni. W roku 1973 Centrala Hodowli Koni w NRD podjęła decyzję o zaprzestaniu hodowli koni rasy ciężka gorącokrwista. Wszystkim ogierom tej rasy z wyjątkiem czterech odebrano licencję. Pozostałe uznano za zachowawcze bez prawa krycia. Ta decyzja Centrali Hodowli była bezsprzecznie krokiem wstecz w hodowli koni rasy ciężka gorącokrwista. Dzięki wielkiemu zaangażowaniu byłej dyrektorki stada w Moritzburgu, dr Hertzy Steiner, udało się 16 tych ogierów pozostawić jako konie szkolne, pracujące w szkole jazdy konnej oraz w turystyce.

Pierwszy przychówek po ogierach pełnej krwi angielskiej okazał się bardzo udany. Konie te doskonale sprawdzały się jako konie ujeżdżeniowe, skokowe i zaprzęgowe. Ogierami pełnej krwi, których potomstwo zostało najlepiej ocenione w tym sportowym użytkowaniu były: ogier **Mio** po **Orator** wyhodowany w stadninie Röttgen i ogier **Marlin** po **Filon** wyhodowany w stadninie Görlsdorf. Potomstwo pierwszego

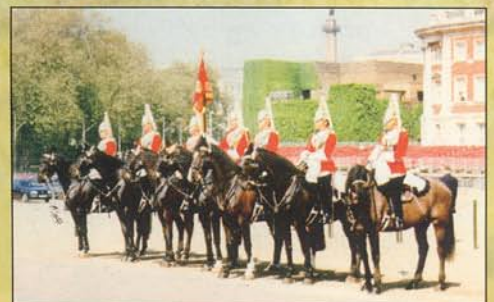
Mistrz Niemiec w parach na rok 2002 Sebastian
Warneck z końmi **Valentino** i **Ursus**.

Klacz Odett ur. 1990 po Varus od Odette po Gletscher. Zwycięzczyni na wystawie klaczy elitarnych w 1993 r.

Zwycięzki ogierek czempionatu źrebiąt 2002 r. po Elbling od Stella po Kapitän

Konie rasy ciężki gorącokrwisty na służbie u Królowej Elżbiety II. Londyn 1995 r.

Ogier Eros w wieku 20 lat

doskonale radziło sobie w konkursach skoków, drugiego – było niezwykle dzielne, twarde i zdrowe (trzej jego synowie: **Melit**, **Markant** i **Marquis** trafili do Centralnego Ośrodka Treninowego Konkurencji WKKW).

Aby udowodnić słuszność swej decyzji dotyczącej uszlachetnienia tej rasy, wprowadzono system wyścigów dla koni półkrwi na torach wyścigowych w Dreźnie, Lipsku, Magdeburgu i Boxbergu. Były to gonitwy płaskie i płotowe, a odbywały się one w latach 1970-71. Konie półkrwi od klaczy rasy ciężka gorąckrwista po ogierach pełnej krwi

angielskiej radziły sobie w tych próbach wyścigowych bardzo dobrze.

Naciski hodowców na Centralę Hodowli Koni w Berlinie były ogromne i dotyczyły wznowienia „zabranianej” hodowli. W 1977 roku pierwsze trzy ogiery zostały rozstawione na punkty populacyjne i rozpoczęły nową erę w hodowli koni tej rasy w Saksonii i Turynii. Jeśli chodzi o ilość klaczy, to najniższy ich stan był w roku 1985, kiedy było ich 465. Od tamtego czasu ilość ich powoli, ale systematycznie wzrasta. W roku 2002 ilość klaczy w Saksonii i Turynii wynosiła 1053 sztuki oraz 45 ogierów.

Nowo powstałe Związki Hodowców Koni w obu tych „Landach” prowadzą wspólną politykę hodowlaną koni oldenburskich. Zarówno młode ogiery jak i klacze przechodzą obligatoryjnie próby dzielności, zanim zostaną włączone do hodowli. Miejscem prób dzielności dla ogierów jest Moritzburg, a dla klaczy Moritzburg oraz Käfernburg-Arnstadt w Turynii. Duży wpływ na hodowlę tych koni w Württembergii, Danii, Holandii i Polsce ma sprzedaż klaczy i ogierów.

Również wielki rozwój konkurencji zaprzęgowych na świecie udowodnił dużą przydatność tych koni. Ciężki koń gorąckrwisty spotykany jest na wszystkich zawodach krajowych, ale także międzynarodowych, z Mistrzostwami Europy i Świata włącznie. Podczas ostatnich Mistrzostw Świata w Jerez w Hiszpanii konie te startowały w czwórkach reprezentantów Niemiec, USA i Szwecji, gdzie zdobyły medale srebrny i brązowy. Wielu użytkowników tych koni nazywało je „Moritzburskimi” z racji siedziby stada ogierów oraz wielu imprez hodowlanych i sportowych, które organizuje się tam dla tej rasy.

Do reprezentacji Niemiec kwalifikują się zawodnicy, którzy zaprzęgają konie rasy ciężka gorąckrwista. Zaprzęg, którym powozi Sebastian Warneck zdobył tytuł Mistrza Niemiec w parach w roku 2002 z końmi **Walentino** i **Ursus**. Duży oddźwięk w świecie hodowców spowodowała sprzedaż 14 wałachów rasy ciężka gorąckrwista do oddziału Kawalerii Dworu Królewskiego w Londynie tzw. **Household Cavalery**

Producent powozów konnych
Oferujemy ponad 80 modeli powozów

"KALWAGEN"

- powozy sportowe, spacerowe i rodzinne
- w 4 wielkościach: mini, pony, średnie i duże
- powozy wg indywidualnych zamówień
- koła gumowe, drewniane, pompowane
- remonty, renowacje

PPUH "KALWAGEN"

Stefan Smolarz
ul. Wrocławska 247
62-800 Kalisz
tel./fax (0 62) 766 30 48
www.kalwagen.com.pl

SPORTPFERDEE-CENTER

Konie skoczki od kl. L do CC, również z karierą sportową. Tylko 20 km od przejścia granicznego Zgorzelec lub Jędrzychowice.
Mówimy po niemiecku.

0049-35891/35644, Kom. 0049-170-580-48-03

02-929 Rothenburg, ul. Buschweg 42

Chcesz sprzedać lub kupić konia?

skorzystaj z naszej oferty

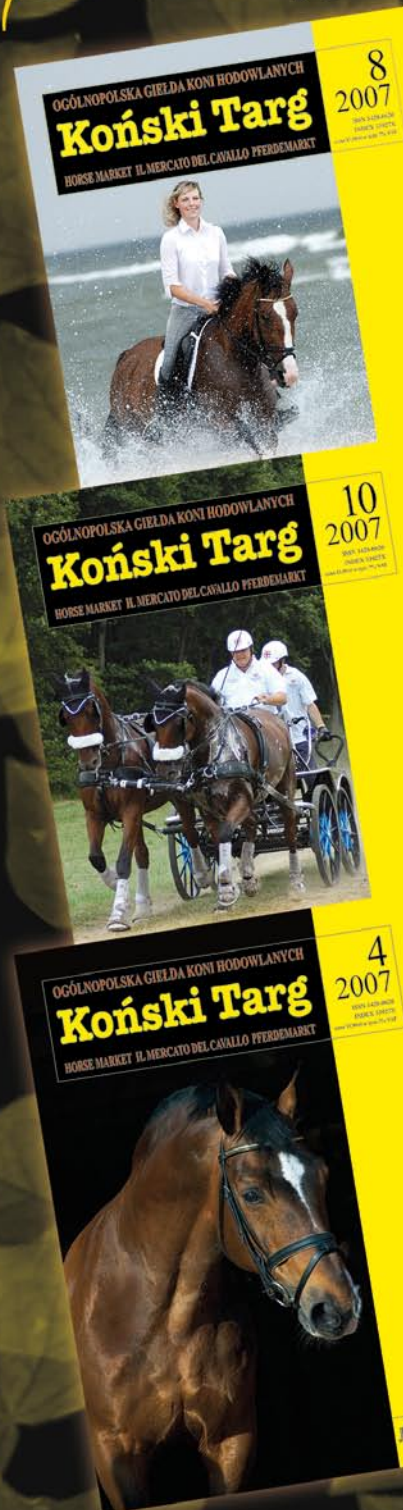
OGŁOSZENIA W GAZECIE

FOTOOFERTA KOLOROWA	Z CENĄ SPRZEDAŻY	BEZ CENY SPRZEDAŻY
Moduł 1/12	60,00 PLN	66,00 PLN
Moduł 2/12	150,00 PLN	165,00 PLN
Moduł 2/12 z rodowodem	170,00 PLN	190,00 PLN
Moduł 1/9	70,00 PLN	77,00 PLN
Moduł 1/3	250,00 PLN	275,00 PLN
Moduł 1/3 z rodowodem	270,00 PLN	300,00 PLN
1 str. 3, 6 lub 9 takich samych modułów	470,00 PLN	517,00 PLN
1 strona 12 modułów lub kombinacje z modułów różnych wielkości	550,00 PLN	605,00 PLN
OGŁOSZENIE DROBNE	BEZ RAMKI	W RAMCE
długości do 15 słów	15,00 PLN	30,00 PLN
długości od 16 do 30 słów	30,00 PLN	60,00 PLN

WYDAWNICTWO KOŃSKI TARG

93-410 Łódź, ul. Pabianicka 152/154
tel. (42) 645 85 28, fax (42) 645 85 04
www.konski-targ.pl, redakcja@konski-targ.pl
nr konta 77 1090 2705 0000 0001 0177 0186

Zupełnij kolekcję

zamów prenumeratę na 12 miesięcy
lub archiwalne wydania

Końskiego Targu